14/08/2019

Μητρ. Βεροίας: Οι αρετές της Παναγίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 13 Αυγούστου το απόγευμα στον κατάμεστο Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ναούσης, ξεκίνησαν στην Ημαθία οι λατρευτικές εκδηλώσεις για την εορτή της Παναγίας.

Στην αρχή τελέστηκε η Μεγάλη Παράκληση και η ακολουθία των Εγκωμίων του Επιταφίου προς την Υπεραγία Θεοτόκο χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και το θείο λόγο, ενώ ακολούθησε Ιερά Λιτανεία.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Τίς ἐξειπεῖν ἰσχύει, Παρθενο-μῆ-τορ μόνη, τάς θείας ἀρετάς σου;»

Μία ἐρώτηση διατυπώνει ὁ ἱερός ποιητής τῶν Ἐγκωμίων τῆς Ὑπε-ραγίας Θεοτόκου, τά ὁποῖα θά ψάλουμε καί ἐμεῖς ἀπόψε, ὅπως κάθε χρόνο αὐτή τήν ἡμέρα.

Καί ἡ ἀπάντηση στήν ἐρώτηση εἶναι ἀρνητική, γιατί ὅσο καί νά προσπαθήσει ὁ ἄνθρωπος νά ἀπα-ριθμήσει καί νά περιγράψει τίς ἀρετές τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἀδυνατεῖ. Διότι οἱ ἀρετές της ὑπερ-βαίνουν κάθε νοῦ καί ἔννοια, ὑπερβαίνουν ὅ,τι γνωρίζει ὁ ἄν-θρω-πος καί μέ ὅ,τι εἶναι ἐξοικειω-μέ-νος, ὥστε δυσκολεύεται νά τίς συλλάβει καί ἀδυνατεῖ νά τίς περιγράψει. Γι᾽ αὐτό καί οἱ ἱεροί ὑμνογράφοι, οἱ ὁποῖοι διέθεταν γνώση καί ἐμπειρία πνευματική, διέθεταν χάρη καί θεῖο φωτισμό, ἀρκοῦνται στό νά περιγράψουν τήν Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, ὡς «ὑψηλοτέραν τῶν οὐρα-νῶν καί καθαρωτέραν λαμπηδό-νων ἡλιακῶν», προσπαθώντας νά περιγράψουν κατά τό δυνατόν μέ ἀνθρώπινες λέξεις τίς ἀρετές τῆς ἁγνῆς Θεομήτορος.

Ὅμως ἡ Παναγία μας ὡς στορ-γι-κή μητέρα γνωρίζει τήν ἀδυναμία τῶν τέκνων της νά ἐγκωμιάσουν τίς ἀρετές της, καί γι᾽ αὐτό δέχεται τούς ὕμνους μας, δέχεται τά ἐγκώ-μιά μας, δέχεται τήν προσευχή μας ὅσο ἀτελής καί ἐάν εἶναι, ὅπως ἡ μητέρα ἀκούει μέ χαρά καί τά πιό ταπεινά ψελλίσματα τῶν παιδιῶν της. Ἄλλωστε τά λόγια δέν ἀρ-κοῦν, ἐάν δέν ἀποτελοῦν ἔκφραση τῆς ψυχῆς μας. Δέν ἀρκοῦν, ἐάν δέν συνοδεύονται ἀπό τήν προ-σπάθεια νά μιμηθοῦμε καί ἐμεῖς τή ζωή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Γιατί ποιό εἶναι τό ὄφελος, ἄν κατά τίς ἡμέρες αὐτές τοῦ Δεκα-πενταυγούστου, συγκεντρωνό-με-θα στούς ναούς μας, ψάλλουμε τίς Παρακλήσεις καί τά Ἐγκώμια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, συγκινούμεθα, δα-κρύ-ζουμε, ἀλλά στή συνέχεια τήν ξεχνοῦμε καί ἀκολουθοῦμε τή δι-κή μας ζωή καί τή δική μας πο-ρεία, λησμονώντας ὅσα τῆς εἴπα-με, ὅσα τῆς ζητήσαμε, ὅσα τῆς ὑπο-σχεθήκαμε μυστικά καί σιω-πη-λά ὁ καθένας μας;

Ἡ Παναγία μας χαίρεται μέ τούς ὕμνους μας, ἀκούει τίς προσευχές μας, δέχεται τή συγκίνησή μας καί τίς ὑποσχέσεις μας, ἀλλά περιμέ-νει καί τήν προσπάθειά μας, περι-μένει καί τίς πράξεις μας. Αὐτή τήν χαροποιεῖ περισσότερο ἀπό ὅλα τά ἄλλα, γιατί θέλει νά βλέπει τά παιδιά της νά προοδεύουν στήν ἐν Χριστῷ ζωή. Θέλει νά τά βλέπει νά ἀγωνίζονται γιά τίς ἀρετές, γιά τίς ὁποῖες ἀγωνίσθηκε καί Ἐκείνη, διότι αὐτή ἡ προσπάθειά μας εἶναι γιά τήν Παναγία μας ἀνώτερη ἀπό κάθε ἐγκώμιό της, γιατί ἀκριβῶς ἐπιβεβαιώνει ὅτι ὅσα τῆς λέμε καί ὅσα τῆς ψάλλουμε, ἔστω καί ἄν εἶναι φτωχά, ἔστω καί ἄν εἶναι τα-πεινά, τά αἰσθανόμεθα καί τά ἐν-νο-οῦμε, καί δέν εἶναι λέξεις κενές, πού τίς ἐπαναλαμβάνουμε ἁπλῶς ἀπό συνήθεια, χωρίς νά πιστεύ-ου-με αὐτά πού λέμε, διότι δέν ὑπάρ-χει ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος νά θαυ-μά-ζει κάτι καί νά μήν θέλει νά τό μι-μη-θεῖ.

Ἄν, λοιπόν, θαυμάζουμε ὄντως τίς ἀρετές τῆς Παναγίας μας, ἄς προσπαθήσουμε, ὅσο μποροῦμε, νά τίς μιμηθοῦμε, ἀρχίζοντας ἀπό τίς ἀρετές της πού ἀποτελοῦν τή

βάση καί τό θεμέλιο ὅλων τῶν ἀρετῶν. Ἀρχίζοντας ἀπό τήν ταπείνωση πού ἀνοίγει τή θύρα τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος «ταπεινοῖς δί-δωσι χάριν».

Καί ἡ ταπείνωση ἦταν ἡ ἀρετή ἡ ὁποία χαρακτήριζε τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Διότι σέ ὅλη τή ζωή της, ἐνῶ ἦταν ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου, ἐνῶ θά μποροῦσε νά ἐπιδιώκει τήν τιμή καί τήν πρωτοκαθεδρία μετα-ξύ τῶν μαθητῶν του, Ἐκείνη ζεῖ δια-κριτικά, χωρίς νά μιλᾶ, χωρίς νά ἐπιδεικνύεται, χωρίς νά ξεχω-ρίζει. Ἐλάχιστες εἶναι οἱ φορές κα-τά τίς ὁποῖες οἱ ἱεροί εὐαγγελι-στές, ἐνῶ ἀναφέρονται σέ ἄλλα πρό-σωπα, ἀναφέρονται στούς μα-θητές ἀλλά καί στίς μαθήτριες τοῦ Κυρίου μας, ἀναφέρονται στήν Ὑπε-ραγία Θεοτόκο. Ὄχι γιατί ἀπου-σίαζε, ἀλλά γιατί μέ ταπείνω-ση παρέ-μενε στή σκιά τοῦ Υἱοῦ της.

Αὐτή ἡ ταπείνωση, τήν ὁποία ἔδει--ξε ἀπό τήν πρώτη στιγμή, ὅταν εἶπε στόν ἀρχάγγελο Γαβρι-ήλ τό «ἰδού ἡ δούλη Κυρίου, γέ-νοιτό μοι κατά τό ρῆμα σου», τήν ὕψωσε. Καί αὐτή βοηθᾶ κάθε ἄν-θρωπο νά ὑψωθεῖ ἀπό τά τα-πεινά καί τά χαμερπῆ, νά ἀποδεσμευθεῖ ἀπό τά γήινα καί τά σαρκικά, καί νά ἀκολουθήσει τόν Χριστό μέ τήν ὑπακοή στόν λόγο του.

Ἡ ὑπακοή ἦταν ἡ δεύτερη μεγά-λη ἀρετή τῆς Παναγίας μας, τήν ὁποία καλούμεθα νά μιμηθοῦμε. Αὐτή μᾶς ὑποδεικνύει καί μέ τή ζωή της ἀλλά καί μέ τήν προ-τρο-πή της, τή μοναδική πού μᾶς πα-ρα---δίδεται: «Ὅ,τι ἄν λέγῃ ὑμῖν ποι-ήσετε». Ὅ,τι σᾶς πεῖ ὁ Υἱός μου, νά τό κά-νετε, εἶχε συστήσει στούς ὑπη-ρέτες στόν γάμο τῆς Κανᾶ. Διότι ἡ ὑπακοή εἶναι ἔμπρακτη ἐφαρ-μογή τῆς ταπεινώσεως, καί εἶναι αὐτή πού μαζί μέ τήν τα-πεί-νωση ὁδηγεῖ τόν ἄνθρωπο στήν ὁδό τῆς ἁγιότητος, ὅπως ὁδήγησε καί τήν Ἁγιωτέρα πάντων ἀνθρώ-πων, τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Αὐτή τήν ὁδό ἄς προσπαθήσουμε νά ἀκολουθήσουμε καί ἐμεῖς μέ τή χάρη καί τίς πρεσβεῖες τῆς Πα-να-γίας μας, καί ὁ ἀγώνας μας αὐτός θά εἶναι τό πιό εὐπρόσδεκτο καί εὐ-άρεστο ἐγκώμιό μας στή χάρη της.

Ἡ περίοδος αὐτή εἶναι ἡ πλέον κατάλληλη γιά νά μπορέσουμε νά βιώσουμε αὐτές τίς ἀρετές τῆς Παναγίας μας, τόσο τήν ταπείνωση ὅσο καί τήν ὑπακοή. Καθημερινά προσπαθοῦμε μέ τίς Παρακλήσεις νά πλησιάσουμε τό πρόσωπο τῆς Παναγίας μας πού εἶναι ὑψηλότερο, ὅπως εἴπαμε καί ἀπό τούς ἀγγέλους ἀκόμη. Ἄν θέλουμε ὅμως νά τό πλησιάσουμε, μόνο μέ τήν ταπείνωση καί τήν ὑπακοή θά εἴμεθα τέκνα πραγματικά τῆς Παναγίας μας.